

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Juliana

Ik ben niet afrand Kostjes.

Ik ben niet Mark-Marie Huiberghet.

Welkom bij Mark-Marie en afvinde iets.

Hoeveel sterren geven wij?

Juliana.

We gaan het hebben over Juliana.

Die doet de doont.

Dat is steeds actueel.

Wat doe je er wel mee?

Wat doe je niet mee?

Heel actueel.

Het is nu een grote tentoonstelling en het is ook een beetje mijn oer koningin.

Jij hebt echt wel veel met haar.

Ik heb wel veel met jullie.

Dat is een beetje een spoiler, maar ik denk dat luisterers van de podcast dat ook wel aanvoelde komen.

Zeker.

Jij hebt toch veel mee.

Ik zeg het nog heel vaak.

Ze hebben het niet verdiend, meneer Van der Bergs, ze hebben het niet verdiend.

Ja, dat is gewoon haar mooie kwot.

En dat was haar kwot.

Ja, die heb ik straks ook nog op band.

Dat is leuk.

Dan ga je een bandje in starten.

Zeker.

En daar gaan we het over hebben.

Ja.

En we hebben natuurlijk een rolle blad, maar het is nu de Nouveau.

Die hebben we nog nooit gehad.

Nee, dat vind ik ook wel weer eens fris.

Ja, daarom.

Karin noemt dat het ervoor komt met twee glaasjes cocktail in haar hand.

Ja, daar gaan we het over hebben.

En we hebben natuurlijk een probleem.

Deze keer een lieftesprobleem.

Mooi.

We hebben ook suikerfamilie.

We hebben kruidvat, is terug.

Zeker.

En dan gaan we nu naar jouw week.

Ja, mijn week.

Ik kreeg een boek opgestuurd, dat heet Baby Bullshit en hoe het echt zit.

Dat is geschreven door iemand heet Jo-Janneke Bastiaanse en zij, ja.

Ja, we eentjes voor of zeggen dat ik had het niet van een boek opgestuurd gekregen.
Want jij zegt nu dat ik een boek opgestuurd kreeg en dan behandelen we.
En dan ben ik altijd bang dat mensen dan denken, oh ja, dan kunnen we dan het boek niet toesturen.
Ja, nee, dit is een beetje een aparte situatie.
Geen boek.
Naar mij.
Opstuur mij ook gewoon geen boeken, alleen hier komt onze podcast nog.
Oh nee, dat is hartstikke leuk, maar ik bedoel, dat is leuk.
Nee, het is niet zo dat iedereen in de boek suurt dat ik dat ga lezen.
Nee, nee, nee.
Maar ik vond het wel een leuke kwestie, want zij is blijkbaar luisteraar van de podcast.
En zij heeft een heel boek over legendes en waarheden rondom de baby in zwangerschapstijd.
En zij zegt, Zelden heb ik zo met mijn oren staan klapperen als vanochtend.
Dus ze stond toen ze naar ons luisteren.
Ik zat, rustig de wastevrouw, het spreekt zichzelf een beetje tegen.
Met een podcast op, niks waarwichtig, gewoon gezellige keufel.
Nou, van ons dus.
Av vertelde Mark-Marie over een boek dat ze net had gelezen.
Het gaat over een vrouw die na de bevalling Tand en in haar vagina kreeg.
Av kreeg er veel reacties op sociale media over, dat is zeker waar, want iedereen voegde zich af.
Kan dit nou echt?
Ja.
Ik ben blij dat er nu een boek over geschreven is.
Het gaat niet alleen maar hierover, maar goed, zij heeft het dus uitzitten zoeken.
En dat zijn vooral heel veel volksverhalen, dus er zijn heel veel culturen, verhalen over de getande vagina, de vagina dentata.
Ook in heel veel kunstvormen duikt die op.
Nou ja, dat is gewoon iets leuks om een kunstwerk weet te maken, een vagina met tanden erin.
En zij zegt dus eigenlijk van nou ja, goed, het is allemaal volksverhalen en onzu, maar er kan in de vagina, dit is ook leuk als je het bij het ombij beluistert, een dermoiet zies te groeien, of kiezen, dat is een knobbel, en daar kunnen structuren in zitten die ook normaal bijvoorbeeld in je huid zitten, dus die bobble in je lichaam, in je vagina, kan ook tanden bevatten.
Dus goed, het is niet zo zeer dat je vagina nou verant is in een soort mondje met tanden.
Ja, dat dachten we allemaal.
Ja, dat was in dat boek, dus dat was het beloofdier.
Een meer of meer onneembare vesting geworden, maar het kan wel zo zijn dat er een kieze in je vagina zit die tandjes heeft.
En dat lijkt me ook geen begierig waardige situatie, geen pretje en gewoon echt niet leuk.
Een poetje die ook.
Wat zeg je?
Poetje die tanden ook.
Nou, dat is wel een goede kwestie inderdaad, onderhoud je die tanden of denk je van, laat

maar gaan, hoeveel toch niet mee?

Rijden we naar de tandarts?

Ik heb een heel rare vraag.

Kan je gaatjes krijgen?

Ja.

Ze zegt, wie toch wil griezelen, een jonge eerste vrouw vond plots twee witte tanden in haar onderbroek, dus die waren er ook gewoon al uitgevallen.

Oh ja, maar dat kan overal van komen.

Dat is helemaal niet erg.

Dat wil niet per definitie uit je vagina komen.

Nee, maar gewoon twee tanden in je onderbroek, ja, wie vindt ze niet, dat gebeurt gewoon wel eens.

Daarvoor ga je ook inderdaad naar de dokter, toch?

Nee, dat doet niet per se uit je vagina te komen.

Nee, kan overal vandaag.

Ja, en ies.

Vind ik al moeilijk.

Vind ik altijd moeilijk aan met trollen en zijn...

Ja, ik vond het grappig.

In dit boek dacht ik, ze gaat het helemaal ontkrachten en voor ons komt het gewoon met een verhaal van

een vrouw die twee tanden in haar onderbroek vond.

Nou, dan zitten we toch wel met deze...

Ik las het ook in een roman, het was niet een keihard medisch handboek, wat ik aan het lezen was.

Nee.

Het is dus deels ontkracht, maar deels ook eigenlijk bekrachtigd.

Maar in die volkslegendissen, gaat het natuurlijk altijd over de cultureel historische bagage van tussen man en vrouw.

Ja, als iets eens.

Daar gaat het over.

Als iets gevaarlijks.

Als een vrouw die je wilt vangen, of zo, of een vrouw die ontmant.

Ja, daar kan natuurlijk ook.

Daar gaat het natuurlijk altijd over.

En dat is natuurlijk niet echt zo.

Laten we dat even uit de wereld helpen.

Nee.

Maar we kunnen niet met hun vragen naar je piemel eraf wijten.

Nee, maar het is wel gewoon, bij heteromannen natuurlijk, is het ook iets dat je je piemel ergens in zoekt.

En je moet maar hopen dat het goed komt, dat het goed komt, dat het kan natuurlijk...

En als vrouw is het zo, daar wordt iets ingestopt, ook maar hopen dat dat er ooit weer uitgaat.

Dus daarin lijkt me communicatie belangrijk.

Even zeggen, van wat er in gaat of wat is het tijdspat, wat spreken we af?

Zijn dat tanden, hoe is de situatie, kan ik even de korte inspectie doen, dat ik weet, snap je?

Spelen zich er zich af.

Ja, heb je een onderhouds rapport bij je, dat ik weet, wordt er wel eens naar gekeken, is er iemand bij geweest.

Ja, nee, dat lijkt me belangrijk, want dat is natuurlijk, dat is natuurlijk in hetero.

Ik heb dat wel eens in een voorstellingstuik ook gemaakt, dat in hetero-relatie is natuurlijk op zich veel spannender.

Omdat je iets hebt wat de ander niet heeft.

Ja, omdat je natuurlijk, dat lijkt mij zo ingewikkeld als je dan contact moet maken met het andere eiland, zeg maar, dus dat eiland dat die...

Een hele andere soort.

Homo, ja, die heb ik al, ook wat hij heeft, heb ik ook, dat is niet, snap je, ja, dat weet ik wel, maar daar op dat andere eiland, daar zitten, nou ja, dat is ongelooflijk.

Maar hoe kom ik er ooit bij, en als ik er eenmaal bij ben, hoe blij ik er bij, en wie geeft mij de handleiding?

Ja, dat, ja, en vooral nu, weet je, is er heel veel kritiek op van, ja, niemand is ooit met de clitoris bezig geweest enzo, en niet terecht, dus mijn goed dat er nu overgesproken wordt, zeg maar, en dat nu dat hebben ontdekt, hoe dat...

Eiland clitoris.

Ja, ja.

En hoe groot dat is enzo.

O, dat is imens.

Nou, dan schrok ik eerlijk gezegd ook wel van.

Dat wist je ook niet.

Dat is niet in je lichaam, hè?

Ja, nee, dat snap ik wel, dat is niet buithaand.

Nee, je kon het niet zien.

Nee, dat is niet met tanden eraan, het hangt niet buiten, maar het is niet een eiland.

Wat een vrouw in Ierland, die vond de clitoris in de onderhoek, nee, dat gebeurt niet.

Maar het is wel tussen man en vrouw, is natuurlijk veel meer friksy, maar ook spanning, en ook, ik kan me zo goed voorstellen als je jong bent, dat je denkt, wanneer ga ik de eerste keer een vrouw kusselen?

Ik er mee, ja.

En ja, hoe, wat is dat voor iemand?

Het is tenminste dat mond heeft iedereen, meeste mensen.

Ja, ja.

Dus dat scheelt.

Maar dan nog is dat natuurlijk wel een oké gewikkeld.

Nee, maar gewoon het contact met de andere seks, en vooral als je niet bent opgegroeid met vrouwen en zo, dan lijkt dat allemaal nog een gewikkelde gewoon.

Ja.

Dan denk je nou, zo'n eilandbewoner word ik nooit, zeg maar.

Nee, maar daarom zouden ze toch ook, ja, toch, ik laat het zoals iemand op de TV beweren, dat er gewoon wat meer les over zou moeten, dat is natuurlijk heel gewikkeld om pubers een les over te geven.

Ja, want hoe leg je uit wat je, nou ja, je zou toch op z'n minst even een soort, ja, platte grond van alles kunnen geven.

Ja, dat je een beetje uitlegst.

Zo van daar zit dat, en daar zit dat, en daar moet je een beetje meer op passen.

Daar kun je tandoan zitten, in één geval in die eirland hebben daar tanden gezeten.

Die vielen er wel meteen uit, dus no worries, maar, ja, ja, ja, goed, de vroeger, nee, die zegt, in de middeleeuw, toen wij opgroeiden, maar dan krijg je dan één dag seksuele voordelen, maar het was maar vooral gewoon van, nou, van copuleren kun je in verwachting raken, dat was het zo een beetje.

Ik weet echt niet meer precies, het was echt heel nominiem.

Er kwam er speciaal iemand voor, en dan ging die leraar, die schaamde zich, die ging weg.

Ja, die ging gauw het hokken uit.

Ja, en dan kwam er zo'n seksbevrouw, die kwam dan uitleggen van een van de seksmeisjes, die kwam uitleggen hoe het dan allemaal geveel werkte, maar dat was allemaal heel...

Globaal.

Globaal.

Dat was niet, ik mocht me nou weer gaan spelen, ja hoor, ik ga maar, ja, ga alsjeblieft weg, ja.

Iedereen was gesheneerd.

Iedereen was gesheneerd, eigenlijk een beetje, die vrouwtellemoon.

Ja, het is toch ook zo dat heel vaak doen ze dan, dat is bij mij ook helemaal niet gebeurd, maar dat heb ik gehoord, dat ze dat op een komkommer gaan voordoen, hoe je in een...

Oh ja, nee, maar daar ben je ook niet zo.

Nee, bij mij ook niet, die hele komkommer is nooit in het kloon lokaal.

Nee, nooit, nooit uitgelegd.

Nee, bij ons kwam dan één keer in het jaar en zo kwam we verpleegd langs.

Ik kwam verpleegd langs, dan moet je dan even naar toe, er werd alles gecheckt, dan moet je een stukje lopen, zei ze, je loopt niet goed, dan moet ik naar de GG&GD, en dan moet ik daar weer lopen, zei ze, ja, je loopt met je eentje in de voet naar binnen, ja.

Daar had ik zelf natuurlijk ook wel gezien, dus...

De diagnose was ook gezegd door jezelf.

Ja, en je bent iets dik geworden en zo, nou ja, en dan moest je dan naar de GG&GD, daar kwamen ze voor langs, en dan was de tanders, de schuldtdanders kwamen langs, en je had dan een vrouw.

Je wegergaat.

Nee, maar ik heb hem uitgezet.

Misschien moet het geluid even uitzetten.

Ja, maar dan zet ik het nooit meer aan, dan vergeten ik altijd.

Nou, dan gaan we gewoon af en toe een kleine onderbrekking nemen.

Nee, want dit gebeurt echt nooit, dus dit kan best wel doorvindig, dat vind ik echt,

heb ik in enkele problemen, ik kan het ook inblijven, want ik vind ook dat ze mogen zien, ook dat ik ook...

Wil je GG&GD zijn, toch in jou?

GG&GD, inderdaad, ja, toen hadden we het erover, ja.

GG&GD.

Dus ik vind dat daar...

Dat er ook iemand voor een sekshoofd zo langs moet komen.

Ja, en vrijer en zo, niet zo bekomen en bang en angstig, maar gewoon hup.

Hup, diaas, alles.

Ik, als ik kinder daar ben, ben ik ook blij dat ik geen kinder heb, maar dan lijkt me ook heel ingewikkeld om dat goed en gedeelte te doen, zonder ze bang te maken, maar ook niet te denken van, nee, ga maar gewoon lekker met die...

Ja, er moeten momenten inzitten.

Dus dat er op je een leuke casual manier dit allemaal uitleg, waarbij ze niet weggespreken naar hun kamer.

Nee, dus dat ze geen angst krijgen voor seks?

Nee.

Maar ook niet dat ze er heel erg naar uitkijken?

Nee, maar ook niet dat je denkt, nou eh, dat wil je ook niet, snap je?

Nou, beter dan dat ze er angst voor krijgen.

Ja, beter misschien, maar wel...

Jij wil ook nog een soort kleine eng verhaal erbij vertellen.

Nou, maar met nuance gewoon, dat het...

Aan de ene kant.

Je hebt voer en nadelen.

En met alles.

Ja, maar dus dat zou ik wel...

Dat zou je ermee willen geven.

Dat zou ik wel ermee willen geven.

Ik hoor de laatste trouwens dat er nu een...

De allescherms MRI scan komt.

Ja.

Die er is, die kost 19 miljoen en die komt vanaf over vijf jaar of zo in Utrecht.

Oh.

En dan kunnen ze alles zien.

Ik dacht dat ze alles al konden zien.

En dan blijkt het ineens dat die MRI scan een soort ongeveer is.

Ja, ik denk dat het een hoofd is.

Maar ik dacht het altijd al...

Maar je bedoelt ze kunnen allemaal ziektes dan zien?

Of ze kunnen alles van je lichaam zien?

Ze hadden gewoon opgeschreven.

Epilepsies dat er dan, maar daar komt ze nooit goed lezen.

Om de MRI scan niet goed te zien.

Wat bedoel je met alles zien?
Oh, je bedoelt alle bordjes en zo.
Alle bordjes en zo.
Ze kunnen ze zo een hoofd.
Kunnen ze een hoofd?
Kunnen ze gewoon alles in het hoofd zien?
Maar ik dacht, daar hebben ze...
Ik dacht ook dat dat wel was.
Ik dacht dat ze er altijd al konden.
Kunnen ze ze helemaal niet zien?
Nee, het was meer van...
Er zit wel een neus in.
Ja, ik zie wel...
Ja, ik zie wel iets...
Ik denk dat er dan de hersenen moeten zijn.
Zo zitten ze nu zo een beetje te grissen.
Met een voorbeeld.
Hebben andere landen die scanner wel?
In Parijs staat er ook een die heel goed is.
Daar moet je heen als je echt iets gescanseerd wil worden.
Ja, maar ik vind het dus...
Ik wil nu wel even zeggen...
Dat ik me dus altijd volledig heb gevoeld.
Ja.
Door de medici-wetenschap.
Want die deden altijd als ze alles konden zien.
En dan blijkt ze eens dat we het negen er niet waar was.
Dat het helemaal niet waar was.
Om alles toch echt goed te zien.
Per persoon 1 euro, dat is wel te doen.
Nee, van mijn man gaat het maar.
Maar ik vind sowieso dat ze daar 5 jaar op moeten bouwen.
Ja, ik vind het lang.
Dat zou ik dan...
In Parijs staat-ie al.
Want wij moeten nu zitbank hebben.
Als ik daar 5 jaar op zou moeten wachten, zou ik daar geen interesse meer in hebben.
Oh, je moet een nieuwe bank.
Maar dat is moeilijk een bank.
Want vroeger had ik een bank.
Die zat heel zachte, was heel fijn.
Maar die had...
O, ondertussen zit Tim om tussen te typen.
Dit kan...

Ik vroeg dat hij denkt...
Nou, of hij zou juist dit geef ik 5 sterren.
Dat kan ook.
Nee, dat voel ik er gewoon type in.
Het verhaal is niet eens begonnen, hè.
Nee, maar hij voelde het al.
Dit wordt een vrouw.
Dat kan er sowieso...
Hamer op me opnemen.
Zonder van het bandje.
Hij had een zachte bank.
Dus een zachte bank met dons.
En dat is super fijn.
Maar die moet je elke dag opfluffen.
Wat anderen gaan doen, wordt ze hard.
En dan is het niet fijn.
Ieder ander zou daar makkelijk aan kunnen.
Maar ik ben een ontzettende zénupees.
Dus als ik in bed leef, denk ik...
Daar ga ik nog naar beneden om die op te fluffen.
Dus zo'n bank is helemaal niet goed voor mij.
Dat is gewoon een stressvakker.
Daar word ik gewoon...
Een beetje naar van.
Ja, dat is niet goed voor mij.
Maar ik wil wel een zachte bank.
Dus ik moet een bank hebben die zacht is.
Die opfluffen, mijn karakterflos, zeg maar, inspielt.
Nee, maar je wilt dus een bank waarin je een beetje in wegzakt.
Een beetje, maar niet te veel.
Nee, en ook een beetje een oude wetsenbank.
En die zijn bijna helemaal niet mee te vinden.
Want die zijn allemaal van die grijze...
Van die grijze blokken vinden dan iedereen zo leuk.
Nou, ik ook niet van.
Oh, alsjeblieft zeg.
Nee, dus er wordt tweedehands.
Ja, maar die vind ik wel vaak harder, die tweedehandsbanken.
Nee, dat is waar.
Ja, dat is absoluut waar.
Of je moet hem zelf opnieuw vullen.
Maar goed, ik moet er gewoon achteraan.
Ik ga er wel achteraan.
Ik ga het wel vinden.

En was dit jouw week?
Of was het...
Dit was mijn week.
Dit was mijn week.
Het is geheel, was dit mijn week.
Gewoon dit, plus...
Henry.
Ja, Henry.
Nee, ik was de Henry alweer vergezen.
Nee, en natuurlijk ook.
De seksuele voorlichtingen.
De seksuele voorlichting.
Ja, en alles wat eruit wordt.
Met die tanden, zeg maar, van jou in jouw vagina.
Zeker.
Dan gaan we nu hebben over Juliana.
Juliana.
Ja.
En voor de mensen.
Jij moet even vertellen waarom je er nou zo geweldig vindt.
Ik snap dat toch nog steeds niet helemaal.
Nee?
Nou ja, ik weet veel minder van haar af dan jij.
Dat is natuurlijk wel een beetje de ding.
Jij weet volgens mij best wel veel van Juliana.
Nou, Juliana was een vrouw die eigenlijk altijd best heel ingewikkeld in haar functie zat.
Want zij wilde eigenlijk heel gewoon zijn.
Ja, dat wilde ze.
Dat wilde ze natuurlijk niet.
En zij was heel typisch ook hoe ze sprak en hoe ze was.
Nou ja, waar we het al eerder over gehad, dat Beatrix zei.
Mijn moeder wilde altijd naast de rode lopen lopen, weet je wel.
Want die wilde niet op de rode lopen.
Maar er moest wel een rode lopen liggen.
Precies.
Dat vind ik wel, dat is voor mij, vind ik iemand dan niet meer zo sympathiek eigenlijk.
Ik weet niet hoe beter ik dat zo bedoelde.
Want zij bedoelde eigenlijk, er moet een rode lopen liggen om ernaast te kunnen lopen.
Ja, maar dat vind ik een beetje van die neppe bescheidenheid.
Oh nee, nee.
Ik denk dat als je dan nou al laat die rode lopen dan lekker weg.
Dan schildt die mensen ook allemaal weer een hele boel gedoe.
Ja, maar het is natuurlijk niet letterlijk.
Nee, dat weet ik niet.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Juliana

Dat had ik wel begrepen, dat is een metafoor.
Ja, Beatrix kan ook flink met voersdenkeren.
Hij is helemaal harding, polthouden en heeft ze de pols gebroken?
Ja, polsgebroken bij het skiën.
Skiën zijn nog steeds?
Ja, het is 84.
Ja, dan breken je dingen.
Iedereen breekt de heette dingen bij ze.
Ik vind het wel pittig, want dat zijn nog skiet.
Ja, ik ook, ja.
Je bent echt wel hardcore.
Ja, in leg.
Ja, zeker.
En maak je de Juliana?
Ja, zeker.
De foto's toevallig.
Dat ze net van die ski-outfit, zeg maar.
Die heb jij toevallig?
Ja.
Die viel je ineens door je brievenbussen?
Nee, die heb ik ergens gevonden.
Die heb ik ingeleist in de hangen op toilet.
Maar dat zijn allemaal van Willemina nog.
Skiet die ook?
Juliana, Beatrix, Klaus, ja, allemaal op skies.
Oh, wow.
En dat ziet er allemaal heel goed uit.
Die skies en allemaal die pakkingen van die ouderwetse pakjes.
Die leren...
Zo'n riempje?
Riempjes, rommen, goede kleren en zo.
Echt zo supergoed.
Maar Juliana was heel grappig,
want ze heeft op het einde samen met Bernard,
waar ik een hek aan heb,
daar heeft ze een interview gegeven
aan Maatje Verwegen.
Dat ben ik ook fan van Maatje Verwegen.
Ja, die was toen de Royalty-verslag gegeven.
Ja, en dat interview met Maatje Verwegen,
met Bernard, dat is zo'n goed interview.
Bernard en Juliana samen?
Ja, mensen moeten mij even op YouTube kijken,
want het staat gewoon op YouTube,

maar het is geweldig.
Want zij laat zich af en toe, gaat zich gewoon
lekker, weet je?
Ja, dan loopt ze gewoon leeg.
En het is zo...
Ik heb een stukje, gaan we even kijken
of we dat goed
op dingen kunnen krijgen.
En is de mensen...
Ja, het was een zeinvol, maar
het flinkte waar ik was.
Maar u mocht toch nooit tegengesproken worden?
Nee, dat is niet waar.
Dat is niet waar.
Dat heb ik nooit gehoord.
Dat heb ik nooit gehoord.
Dat heb ik nooit gehoord.
Maar ik mag even spreken.
En als iemand ooit het grapje maakt
ik mag niet tegen u zeggen.
Dan werd ik echt kwaad.
Dan zeg ik,
dit is iets waar ik nooit geweten heb.
Dat verrijft u mij aan.
Dat is zo gemeen.
Zo gemeen.
Ik vind het zo onheervol
dat de mensen niet eerlijk tegen hem
niet eerlijk iemand aanvuldigt.
Je hoeft niet te zeggen,
oude lillekers,
je hoort ideeën.
Dat zeg ik ook tegen iemand.
Maar ik zeg misschien wel
mevrouw,
ik ben het niet helemaal...
Ja, oude lillekers.
Het is toch heerlijk
dat iemand zo...
Ik vind het leuk dat het verstoken is
voor een mediatraining.
Gewoon echt nul mediatraining.
Ik vind het ook heel goed dat ze zeggen
mensen mogen je nooit tegen spreken.

Ze zeggen nee, dat is helemaal niet waar.
Ik denk, oké.
Het is heel authentiek.
Heel authentiek.
Ze was ook niet te sturen.
Ik heb ooit gewerkt
met Henk van Ulzen.
Henk van Ulzen was een oude acteur.
Er was natuurlijk niet altijd een oude acteur.
Maar toen ik helemaal met hem werkte,
was het een oude acteur.
En die had trouwens,
een boodschappenservice.
Oh, ken je dat?
Nee.
Dat was niet een antwoordapparaat.
O, vroeger had je dat.
Dan kon je de boodschappendienst bellen.
Maar had hij dat?
Dan had je zijn nummer
en dan nam die boodschappendienst op.
Met de boodschappendienst van Henk van Ulzen.
En dan kon je een boodschap doorgeven.
En die vrouw, die gaf het door
een antwoordapparaat.
Oh, dat was een boodschappendienst voor hem zelf.
Ja, daar waren natuurlijk een aantal mensen
bij aangesloten.
Dus die bellen dan alsmaar naar dat nummer
en dan briefden zij dat weer door.
Maar goed, Henk van Ulzen was dus een groot acteur
en leuk met een eigen boodschappendienst.
Met een eigen boodschappendienst,
vond ik heel indrukwekkend.
En die ging wel eens naar het Soesdijk,
want Juliane was een vervent
amateur-turneerspilste.
En die wilde altijd, het liefste,
dus met de lelijke tanden zwart gemaakt
en zo, met een booghol.
Dat vond zij het allerleukste.
Ja, een beetje slechter, ik.
En wat zij dan deed, dan zat zij in het turneelstuk
en de stage waar zij niet in zat,

ging ze op de eerste rij zitten.
Oh, ja, dan ging ze kijken.
Dus ze ging niet achterzitten wachten
op de profission.
Ja, maar dat was juist heel erg leuk,
want zij hadden koningin zijn, maar dat doen we terwijl.
Ja, dan denden ze van het podium af en ging ze
op de eerste rij zitten.
En ze hadden, ja, ik vond ze...
Fantastisch, ik durf u niet tegen.
Ik vond u geweldig, ja.
Ja, u speelde die rond met zoveel verven.
Ze heeft natuurlijk altijd heel moeilijk leven gehad
met Bernhard, dat was natuurlijk niet fijn.
Oh, ja.
Maar dat vond ik ook, ik zat over haar te lezen
en dat was het ook weer, dat vind ik vaak
bij die koningin, ze moeten dan op zoek naar
een huwelijkskandidaten.
Dat vind ik al zo...
Die grading-activiteit.
En dan stond er ook nog bij, wat ik eigenlijk
op het podium sta, ze had...
Ze hadden niet het mooiste uiterlijk
of zo, denk ik. Ja, en dat is belangrijk.
Waarom schrijf je dat erbij?
Dat schrijf je over Bernhard ook niet?
Ik vind dat heel vreemd.
Ja, dat vind ik ook.
Zoals of het een officieel feit is hoe aantrekkelijk
iemand is.
Of ze aan zo'n soort koninklijke winkeldochter
bij een golf die op een zoek was naar
een huwelijkspartner.
Rondrede in een busje.
Laten wij eens even zien, nee, het is niks.
Dan rijden we dat voor de kasteel.
Ik bedoel, die vrouw zegt er volstrekt normaal uit.
Ze is niet van, oh, een ampoe heen.
Nee, wat ze zeggen ze ook allemaal.
Ja, toen gingen ze met Bernhard naar Parijs.
Die heeft het flink onderhandig genomen.
Die heeft het helemaal aangekletend.
Dus het allemaal Bernhard was, weet je wel.

Ja, alsof hij een soort stilist was die dan een makeover ging geven.
Ja, ook of de oorlog.
Maar goed, vaak zijn die boeken die over hun zijn geschreven.
Zijn heet romande die dan over schrijven.
Maar niet over Julian is heel vaak geschreven.
Dat zij tijdens de oorlog gewoon in Canada zat met haar dochters.
En daar eigenlijk een beetje gewoon maar wat ze hadden borduren.
Maar zij blijkt heel erg actief te zijn geweest.
Ze is een Roosevelt geweest.
Ze heeft heel veel met Eleanor Roosevelt en zo.
Ze deed echt dingen achter schermen.
Dus politiek achter werk.
Dus dat is een rare misvatting van mensen.
Ze denken dat zij daar dan zitten draaien.
Ja, ik vind haar een heel inspirerende leuke vrouw.
En je ziet in de Koningshuisbijn dat het soms...
Dat voel ik me wel, of het per generatie of ze dat nou een beetje overhebben.
Nou ja, want ik vind Beatrix ook best wel eigenzinnig.
Maar ze is natuurlijk veel keuriger.
En afstandelijker en arroganter.
Weer koningachtig, zeg maar.
Zij bracht het weer, dat iedereen mij zei, moest zeggen.
Zij is natuurlijk, maar dat heb je natuurlijk vaak afzet tegen je vader of moeder.
Vooral als ze hetzelfde vrij unieke beroep hebben gehad.
Dus je denkt, nee, ik ga het even helemaal anders doen.
Dat wil ik in ieder geval niet, dacht zij.
Want Van Acht heeft wel eens een keer gezegd, die had dan elke week een bespreking met Juliana.
Wat nu Rutte met Willem-Alexander heeft.
En toen zij van Acht

die zei, nou,
de majesteit liet onze bespreking
en die waren meestal geleid
door invallen van de majesteit.
Dus die zat er gewoon, zei.
O, in de neesje.
Hoe zijn er meer in, snap je?
Dat liet zichzelf doorleiden.
Dat je daar dan als minister-president
een beetje bij moet gaan zitten, vind ik.
En serieus nemen, je moet dan ook nog zeggen.
Ja, maar dat is wel wat er dan
gebeurt natuurlijk.
Maar dat vind ik eigenlijk gewoon heel gek.
Waarom moet diegenen met
een koningin of koning gaan praten?
Ja, toen was het natuurlijk nog
dat zij ook de informatuur aanwezig enzo.
Dat was wel een soort macht.
Maar dat je naar willekeurige invallen van Julianen
moet luisteren een uur per week, vind ik best veel.
Ik had het graag gedaan.
Ja, nee, jij. Goed.
Maar deze man moest het land besturen
en dan moet je ook goed in moeten vinden.
Elke in een soesdijk.
Heb je wel het foto van soesdijk gezien van het binnensoesdijk?
Volgens mij heb ik dat gezien, was het best wel arm.
O, die hadden
een overdekt zwembad.
Nou, in een inrichting uit 1950 zou het niet
metstaan.
Zo helemaal betegeld.
Zo helemaal gele tegeltjes.
En dan zo.
Dat doe je niet eens.
Maar dat is vaak met mensen die van
een beetje poepschieke aandelachtig zijn.
Of vooral koning zijn.
Die zijn volgens mij minder uitpakkerig
met gouden kandelaars dan mensen die
het geld zelf hebben verdiend.
Is waar. En als je in de voorgoede van iets bent,
dan is ook nooit de allerbeste.

Dus als je een van de eerste bent met een eigen zwembad.

Ja.

Dus je kan beter even wachten
tot de eerste hun zwembad hebben gehad.

Dat kan je kijken.

Dan kunnen wij inmiddels hebben zo'n leuke tegels
en zo.

Maar wat zij wel heel leuk hadden,
ze hadden hier een eigen vleugel.

Ze hadden aparte vleugels.

Ja, en Bernhard had zijn persoonlijk
gekke terresen.

En voor hand en span diensten.

Ja.

Maar die hadden een werkkamer.

En dan kon het raam in de vloer verdwijnen.

Dat was helemaal open.

Dat was supercool.

Ja, ze hadden veel snuffjes voor die tijd.

Ja, de heel Bernhard van natuurlijk.

Ja, die heel van gadget.

Ja, van knopjes en dan gebeurt er iets.

Maar bij Juliana en die vleugel was het allemaal gewoon
toch zo.

Elke keer zijn die.

Ik denk wel toch daar zitten, moet iedereen weer naar de andere vleugel.

Maar nee, alle twee hadden er zo'n raam

wat in de vloeren vertrokken.

Zou dat nog steeds zo zijn?

Ja, volgens mij zijn die er nog steeds.

Ja.

Dat is een geweldig verhaal.

Die mensen die het gekocht hebben gaan bouwen daar.

Dat is allemaal een beetje een typisch.

Ze moesten het wel gewoon laten staan.

Ja, dat gaan ze ook wel doen.

Maar dan willen ze een hotel van maken.

Om dat geld dan willen ze dan de achterhuizen
gaan bouwen.

En iedereen is daar tegen in
opstand gekomen.

Ja, Margarita.

Want dat vergeten we allemaal.

Margarita.

Dat was eigenlijk een heel klein beetje
Prince Harry.
Opstandig.
Maar die is nu weer gescheiden
voor de tweede keer.
Dat wist ik helemaal niet.
Ja, dus misschien gaat ze terug naar Rooi.
Daar zouden we wel een groot plezier mee doen.
Zou het verhaal heel leuk zijn.
Wel een verhaal niet leuk zijn.
Ze zou het boek kopen
als ze erover zouden schrijven.
Maar...
Ga jij aan die tentoonstelling?
Ik ben er nog niet geweest.
Maar daar komt ook een beetje omdat
op een van de manieren zitten nieuwe kerk
gewoon niet in mijn hoofd.
Nee, het is een rare plek voor tentoonstelling.
Ik kom...
Ik ga wel...
Later was ik bij de Bakkerswinkel.
Dat vind ik heel leuk.
Het zit gewoon niet in mijn hoofd
om daar naartoe te gaan.
Ik vind het dan ook een beetje
een afstootende magnetische werking.
Maar het is niet een plein waar je graag opstapt.
Nee.
Het is niet dat je denkt
dat je wel leuk is.
En dan lopen we ook nog even over de nieuwe nei.
Nee, dat is niet wat je wilt.
Terwijl dan de Halemstraat is wel leuk.
Nee, er zijn best wel leuke straten vlakbij.
Maar die dan...
Dat is een epicentrum van niks.
Maar goed, dat kan Juliana niks noemen.
Nee, dat is niet haar spil.
Dus Juliana,
hoeveel sterig geef jij Juliana?
Ik heb natuurlijk niet de ongelooflijke
kennis over haar die jij hebt.
Maar ik vind haar een leuk type.

Dus ik geef haar vier sterren.
Vier?
Nou, dit is ook irritant.
Ik denk dat Siri vindt
dat ik er vijf op moet geven.
Nee, ten eerste heb ik hem uitgezet.
En het geluid is ook uit, hè?
Het geluid is niet uit, dat dacht ik.
Dat gaat nooit eens mee gebeuren.
Siri heeft iets gedaan.
Voor mijn auto moet ik Siri aanzetten.
Ik heb het altijd uitgezet.
Maar je moet nu gewoon even je hele telefoon uitzetten.
Heb ik het uitgezet?
Nee, maar het scherm.
Dan luistert ze, denk ik, even niet meer mee.
Oh, denk je dat?
Siri luister je?
Nee, ze luistert.
Er is iets misgegaan.
Ze is dood.
Ze vond gewoon dat ik die sterren ingeet.
Ik denk het ook.
Daar hebben we moeite zich mee.
Wemt of nog het wel over gehad, hoor.
Ik zou benieuwd zijn wat ze ervan vindt.
Toen zei Siri ook.
Ze kan niet onder de vijf sterren zitten.
En toen liet ik voor de video zien
zei ze nou, dat zou zijn best wel ondergezitten.
En inderdaad.
Er is iets misgegaan.
Ik daarin tegen, Juliana.
Ja, natuurlijk.
De kat in bakkie.
Jammer dat ik er nooit heb ontmoet.
Dat was super leuk gevonden.
Ik denk dat jullie ook wel een vriendschap hadden.
Zeker.
En dan lekkerst met elkaar en kon klaven over allerlei randomzaken.
Maar ik zou niet alles van haar accepteren wel.
Ik ben niet iemand die denkt
oh, die is bekend of die
ik kan ze goed zinnen.

Dus ik ga alles van iemand accepteren.
Dat kan ik niet.
Had je wel met haar in toneelstukken willen spelen?
Nee, dat was hartstikke leuk.
Dan was ik ook op de eerste rij ook bij gaan zitten.
Dat is leuk.
Dan zou ik met zo aan knieken
als mevrouw van Stoete Waal
weer heel slecht aan het spelen is.
Dat zou ik dan wel doen, ja.
Denk je die van Stoete Waal?
Nee, die was nog het naam bij.
Vrouwen Oete van Stoetwegen
Oete Waal van Stoetwegen.
Mooi.
Wel de genaamd, denk ik dat ook.
Het was ook een geweldige vrouw.
En we gaan ook een keer op.
We gaan beginnen met
de nouveau.
Daar staat Karen Bloemen voor op.
Ja, mooi in de make-up-gezet.
Of een make-up-gesproken.
Dat kun je halen bij Kruisvat.
Zeker.
Ja, onze zuikeroom.
Ik vind dat dat verrassende assortiment van Kruisvat
wel een grote selling-point.
Zeker.
En wat ik dus ook verrassend vind
is dat in heel Nederland
ben je nooit verder dan 15 minuten
met de auto van een Kruisvat af.
Dat is echt freaky, hè.
Dat is ongelooflijk.
Dus je denkt, ik heb schermesjes nodig.
Je stapt in de auto binnen een kwartier.
Met de auto over een half uur te voet.
Moet je hard lopen.
Ik weet niet hoe hard jij loopt.
Je loopt natuurlijk niet de helft
van een auto.
Nee, dat zou je echt 50 kilometer
uur moeten lachen.

Dat kan niet.

Dat kunnen alleen Barton en zonder ons.

Nee, dus het is

een verrassende winkel.

Er zijn heel veel aanbiedingen.

Je hoort er ook wel vrolijk van.

Ja, en vind ik ook.

Ik heb bijvoorbeeld een keer houten kerstkaarten gekocht.

Houten kerstkaarten heb ik gekocht.

Ja.

Dat hadden ze ook niet.

Prima, gewoon gekocht.

Dus je kan daar van alles kopen

en het is authentiek ook.

Het is ook goedkoop.

Het is betrouwbaar.

Ja, dat weet je inderdaad.

Het is steeds verrassend

en altijd voordelig.

Dan gaan we het nu hebben over...

Nee, we hebben nu natuurlijk

een drolle blad.

Maar er staat een heel groot stuk in

over de moeder van

de journalist Barbara van Beukering.

Barbara van Beukering heeft nu

een boek uit over haar haar.

Ze verloor ineens haar haar.

Ze had alopecia.

Ze had een kale plek

en toen dacht ze wat ze mee.

Die kan maar zeggen, laat het checken.

Ze deed het niet en werd het steeds erger.

Uiteindelijk verloor ze haar haar.

Toen moest ze een pruik

en heel het gedoe rondom die pruik

en rondom dat haar verliest.

En wat dat met haar deed, heeft ze een boek geschreven.

Het jaar dat ik mijn haar verloor?

Ja.

Het heeft ze mij ook nog voor geïnterviewd.

Ik kende haar dus niet goed.

Maar de keer dat ik haar ontmoeten,

toen ze zeven jaar was,

vroeg ik, want die moeder werkte.
Dus die was ambitieus
en wilde gewoon...
Die was toch ook iets van wethouder?
Uiteindelijk is Beukering meester geworden.
Maar toen ik zeven was,
vroeg ik eens in de klas
of hij ervoor kon zorgen
dat mijn moeder zou stoppen met werken.
O, ja.
Maar er waren niet zoveel werken
de moeders in die tijd.
Maar met traan en oog scheef mijn moeder haar ontslagbrief.
Mijn vader was als een kippen bij
en overtuigde haar van dat voor iedereen beter was
als ze voor haar eigen geluk zou kiezen.
Ik denk dat dit de beste intervention
in haar leven is geweest.
Dat vind ik wel heel goed.
Heel vooruitstrevend ook, voor die tijd.
Want je hebt iemand nodig die zegt
je moet gewoon niet ontslag nemen.
Uiteindelijk is ze
de burgemeester van Ter Schelling geworden.
Ja, van Ter Schelling.
Dat vond ik zo romantisch.
En dan vertelt ze later,
typisch,
dan zegt ze het gymnasium,
de school van journalistiek, het werk als verslaggever,
presentator, eindredacteur en hoofd,
redacteurschap van baby magazine,
avant-garde en BLVD.
Ze vond het allemaal maar spelerij.
Pas toen ik de hoofdredacteur werd
van de voorschap magazine
en later als eerste vrouw het perrol ging haar duur
echt voor mij open.
Vanaf die tijd was ik een voorwaardig gesprekspartner.
Dat vind ik niet zo aardig.
Dat vind ik ook een beetje jammerlijk.
Maar wat je kind ook doet.
Ja, natuurlijk.
Het is toch heerlijk als je kind

gewoon een eigen wezenbord.
Wat iets doet en waar je trots op kan zijn.
Ik vind dat ook wel streng hoor.
Je moet dat blad doen en dat blad niet doen.
En dan ben je ineens helemaal in orde.
Dat vind ik niet.
Dat zou ik moeilijk vinden om dan,
ik snap wel hoor, dat ze dat doet
en dat ze daar blij mee is.
Volgens mij hielden zij ons nog wel heel veel van elkaar.
Zeker.
Het is hartstikke dol op de moeder.
Vanaf die tijd waren ze ook heel veel meer
in contact.
Maar dat vind ik toch jammer
dat dat met iemand
geboord.
Daarom zeg ik altijd.
Ik vind het wel.
Liefde van een kind naar een ouders
is onvoorwaardelijk, maar andersom niet.
Nee, dat is ook een beetje erg eigenlijk.
Ja, dat is erg.
Dus ik denk vaak wel zo.
Als kinderen daar zijn natuurlijk mensen voor de radio
maar niet helemaal mijn moeder is
en weet ik voor wat dat maakt.
Ik kan nu een brief schrijven.
Schrijven ze allemaal in een boek en gaan we het lezen.
Maar
het is zo dat
vaak als er ruzie is tussen ouders en kinderen
en ik hoor van mijn kinderen komen
niet meer, denk ik.
Ja, dan heb je echt iets verkeerd.
Vind ik als je als ouder wel een punt al achter staat
in de uitleg, omdat ik denk
een kind wil eigenlijk alleen maar dat er van ouder wordt.
En die willen er ook eigenlijk heel vaak naar hun ouders
duivel zijn, gaan kinderen er vaak nog heen.
Dat is ook een tragische.
Ja, ik heb wel verhaal gehoord van
Ik heb veel verhaal gehoord, maar ik heb ook verhaal gehoord
van een meisje

en dan had die vader die moeder vermoord.
Nou, dat hoor je niet zo vaak.
Nee, dat hoor je inderdaad gelukkig.
Het gebeurt toch ook wel.
Dat meisje waar toch contact met die vader nog in de gevangenis is.
En die vader wel geen contact.
Nou, dan heb ik die vader echt wel...
Ja, die had ik al,
toen die moeder had vermoord.
Dat was het punt eigenlijk al.
Dat ik hem al problematisch vond.
Maar dat je dan zegt, ik wil geen contact.
Nou, de beheren, dat is gewoon niet.
Dat stond niet in een niveau.
Dat was gewoon even los uit mijn leven.
Nee, dus dat was eigenlijk een beetje de niveau.
Want verder.
En Saskia Bellemann,
die van de 20e Raad,
die is
nou even thuis, even bij de radio,
moet je even raden onder elkaar.
Hoe oud jullie denken?
Ik denk dat ze 51 was.
Ja, je dacht 51.
Ik vind 51 ook zo'n leeftijd om te raden.
Ik denk, waarom vraag je dat niet 50?
Nou, ik vind Capato.
Ik vind het bijzonder daar.
51 vind ik ja zo.
51, lekker speciale.
Ik vind het typisch heel oud.
Ik denk 51 en een half.
Maar dat was dus niet waar.
Ze is
63.
Nou ja, Saskia.
Ze woont hierom de hoek waar wij zitten.
Het houdt je blijkbaar heel erg jong.
Om de hele dag
met naren mensen om te gaan.
In een sursosofferloos ruimte.
Want zij,
krijgt ook heel veel gedoe altijd op Twitter zie ik.

Als Saskia Bellemann.
Dan zitten ze weer bij een of andere rechtszaak natuurlijk.
Maar dan gaan mensen op een van de manier haar heel erg verantwoordelijk houden.
Dat is heel vreemd.
Dat vind ik sowieso het eigenaartige aan Twitter.
Welke tweet
je ook plaatst.
Je krijgt een hele boel shit over je heen.
Dat vind ik.
Mensen zitten daar de hele dag te wachten tot ze iemand kunnen aanvallen op niks.
Ja, maar ik zie ook wel heel vaak mensen die die vragen zoeken.
Maar bij Saskia Bellemann.
Die doet gewoon verslag.
Die zit gewoon metentiepen met een rechtszaak.
Ja, dat doet ze ook wel goed.
Dat gaat wel goed voor.
Maar dat maakt niet uit.
Ze doet gewoon...
Ze zegt gewoon journalisten.
Dus ze schrijft gewoon op.
Ze heeft vaak aangevallen.
Deze mis daar.
Ze heeft ook een goede werk gedaan.
Ze zegt echt nooit van,
ik wil even mij tegenstaan,
ze staat hier volledig achter.
Ze zegt ze natuurlijk nooit.
Waarom mensen...
Mensen zijn ook echt wel te simpels om te verwoorden.
Dat je denkt, gewoon laat die vrouwen het rusten.
Ze doet gewoon de werk.
Het is niet zo simpel, even kijken.
Beste af, ik heb een paar maanden gedeed met een jongen en dit was geweldig.
Vanaf het allereerste moment klikt het op alle vlakken en we spraken elkaar elke dag.
Het was alsof ik eindelijk voelde hoe liefde moest zijn, zo goed ging het.
Maar enkele weken geleden is het door privéproblemen vanuit zijn kant vrij abrupt geëindigd.
En waar ik normaal niet zo snel van bestuk te brengen ben, ben ik er gek genoeg kapot van.
Ik vind het lastig om mijn emoties te plaatsen omdat het eigenlijk nog niet eens een relatie was.
Ik vind het ook moeilijk om het met anderen te delen omdat ik het gevoel heb dat mensen het niet begrijpen.

Iedereen die single is date en slotte en wat stelt twee maanden met iemand naar voor.
Hebben jullie tips om hier overheen te komen?
Want de goed bedoelde tip dat ik weer met andere mannen moet date,
heeft het tot nu toe alleen maar toe geleid dat ik mij bij niemand zo goed voelde als bij hem.
Het voelt een beetje alsof ik heb gezien dat een man van mijn droom bestaat, maar dat ik hem nooit
kan krijgen.
Ja, dat vond ik echt wel heel verdrietig.
Ja, zeker.
En ja, zelf dacht ik meteen je hoeft het ook helemaal niet zo te bagatelliseren.
Want twee maanden is helemaal niet niks.
En je kan zelfs na twee weken al het gevoel hebben bij iemand van,
wow, dit is hem.
Bij deze persoon zou ik ook heel lang willen blijven.
Dus ik vind het helemaal niet raar dat zij hiermee zit.
En dat is liefdesverdriet.
En dat moet je ook helemaal niet gaan wegdrücken of gaan zeggen, oh, nu ga ik keihard weer daten.
Want je bent helemaal niet open voor iemand anders nu.
Nee, maar ook alsof je pas na een jaar of zo mag zeggen,
het mag erg vinden.
Van deze is een belangrijk iemand voor mij.
Nee, ik denk na twee maanden, dat is ruimte om iemand goed te leren kennen.
Ja, nee, maar wat je zegt, al was dat een week.
Ja, als jij dat voelt en je voelde het zo hevig, dan is het natuurlijk helemaal...
Dat is niet niks.
Terecht, nee.
Nee, ik denk dat hier het woord daten ook voor verwarring zorgt.
Of het allemaal heel casual was en je gewoon...
Maar dit was gewoon een echte liefde, een echte verliefdheid.
Ja.
En als het dan ook nog zo abrupt wordt afgebroken zonder dat je daar eigenlijk...
dat er heel veel interne aanleiding van was, is het natuurlijk...
Dat valt keihard op je dak.
Nou, en misschien is het eigenlijk wel heftig om...
dat je met twee maanden iemand hebt gezien, met twee maanden met iemand geweest.
Heel intens.
Ja, maar ook dat helemaal misschien ingevuld heeft.
Hoe geweldig hij uiteindelijk helemaal zou zijn geweest.
En als je langer met iemand zou zijn geweest, misschien was hij dan ook al tegengevallen.
Ja, of misschien had je wel nadeeldjes ontdekt.
Maar dan heb je nu allemaal niet.
En dat het dan fout gaat, is gewoon heel pijnlijk en heel erg voor je.
Ja.
Maar ik zou denk ik...
Ten eerste zou ik daar korte meter mee maken.

Ook met een omgeving.
Dan zou ik zeggen, ja, ik snap dat jullie misschien denken...
Ik vind het ook van een omgeving niet gevoelig.
Nee, maar goed.
En ik zou één vriendin of een vriend aanzoeken die denkt...
Daar wil ik het gewoon echt tegen vertellen.
En die snapt het ook echt.
Ja, want als wij het snappen, zijn er ook mensen je omgeving niet te snappen.
Ja, natuurlijk.
En zeker mensen die van je houden willen dat ze ook heel graag snappen.
Ja.
Dus kies iemand uit met wie je het idee hebt van...
Die kan ik het gewoon vertellen.
Ja, daar kan ik het bij kwijt.
Ja, daar kan ik het bij kwijt.
Ja.
En die kan ik af en toe eens bellen.
En af en toe is...
Ja, dus ik weet niet hoe de relatie is geëindigd.
Nee, want ik had ergens zelf nog een spark van hoop...
Dat ik dacht, misschien is er iets...
Misschien komt het nog terug.
Precies.
Ik weet het niet hoor.
Zo klinkt het niet uit haar mail, maar het kan.
Ja.
Maar ik vind het nogal wat...
Als je in een hele leuke begin in de relatie zit...
Die wordt plots afgebroken door externe factoren.
Ook helemaal niet omdat die jongens echt vind je niet meer leuk.
Dat is het niet.
Dus ik vind dat je dat best wel echt mag bestempelen als echt liefdes verdriet.
Ja.
Maar ook juist niet moet gaan eten met anderen nu.
Want het gaat inderdaad alleen maar benadrukken hoe leuk het met die andere jongen was.
Ja.
Dat is waar.
Maar het is ook niet zo dat je nu niet moet gaan eten.
Nee, mag wel.
Maar het gaat niet per se helpen.
Nee, dat is geen remedie.
Nee, het is geen remedie.
Maar het kan je wel even gewoon dat je...
Ja, al ga je maar met iemand koffie drinken.

Het is maar meer dat je eten met mensen komt.

Ja, maar ik zou dan liever met vrienden afspreken bijvoorbeeld.

Ja.

Ik denk ja, nu zit ik hier met weer een nieuw man.

Die vind ik eigenlijk helemaal niet zo leuk.

Dan word je eigenlijk gewoon verdrietig van.

Ja.

Dus ik zou als er een medie eerder zijn afleiding zoeken bij vrienden.

Ja.

Afleiding sowieso.

En het gewoon vertellen en gewoon zeggen wat je voelt en wat je vindt.

Ja.

En mijn hart is echt een beetje gebroken.

Ja.

Want misschien voel je je ook te veel voor je vrienden in.

Dat zei ik misschien raar.

Terwijl dat eigenlijk als je het uitlegt en vertelt.

Ja, twee maanden is helemaal niet niks.

Dus zoals ik zei, ik vind het ook niet raar.

Nee.

Dat je verdriet hebt.

Ja.

En dat mag je ook hebben.

Dus ik ben gewoon eerlijk een oboe tegen je vrienden en zeg dat.

Ja.

En kies inderdaad de juiste persoon die je niet gaat zitten doen van.

Ah joh relativeren het even.

Eerst Tinder, swipe door.

Ja.

Nee, die mensen moet je even laten.

Ja.

En hun advies over niet in je opnemen.

Je moet gewoon iemand vinden die snapt waar jij nu in zit.

Ja.

En dat je even gewoon de pijn erkent.

Ja.

Dus dat je even de pijn erkent.

En even uithouden bij iemand.

Dat mag en dat je dat hebt en dat het prima is.

Nou ja, prima niet.

Maar...

Nee, wel.

Dat het prima is om die pijn te hebben.

Ja, nee.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Juliana

Het is gewoon hartstikke kut.

Ja.

Ja.

Nou ja, veel succes daarmee.

Ja, heel veel sterkte.

Ja.

En wij zijn er weer in het podium.

Ja.

En volgende week zaterdag.

Goed dan.

MUZIEK

En wil je dat dit ontzettend saaie sportje wordt vervangen door een hele leuke reclame?

Meel naar adverterenetdonimedia.nl.